

Witold Łokuciewski

Official Number	P-1492
Rank	polski: mjr pil./303 DM/ płk pil. brytyjski: S/Ld
Date of birth	1917-02-01
Date of death	1990-04-17
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Cmentarz Wojskowy Wsp. 52.261101, 20.955359
Grave	Kwatera: C 30 Rząd: X Grób: 17
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
"Tolo, muszkieter z dywizjonu 303..." B. Gostkowska
Zdjęcie: E.Wysocki
Zdjęcie lotnika: Bożena Gostkowska
pl.wikipedia.org/wiki/Witold_Łokuciewski
Biogram: www.polishairforce.pl/lokuciewski.html

Witold Łokuciewski przyszedł na świat 2 lutego 1917 r. z dala od granic Polski nad Donem. Gdy umilkły działa I wojny światowej a w jej wyniku Polska odzyskała niepodległość Łokuciewscy wrócili do kraju. Zamieszkali w Wilnie. W 1935 r. Witold zdał egzaminy maturalne. Mając świadectwo dojrzałości rozpoczął swoją przygodę z wojskiem. Nie trafił od razu do lotnictwa. Wstąpił do Szkoły Podchorążych Rezerwy Kawalerii. Ale nie zamierzał wiązać się z.. końmi. Po roku przeszedł do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Ukończył tę w 1938 r. Już jako absolwent otrzymał przydział do jednostki liniowej. Trafił do 1 Pułku Lotniczego. Ten kwaterował w stolicy.

We wrześniu 1939 r. walczył w składzie eskadry myśliwskiej. Ta była częścią jednego z dywizjonów jakie tworzyły Brygadę Pościgową. Natomiast ona tworzyła parasol obronny na warszawskim niebie. W szóstym dniu wojny zestrzelił 1 Ju - 87. Był to początek jego zwycięskiego konta.

Pamiętnego 17 września przekroczył granicę Polski z Rumunią. Przez Jugosławię i Włochy dotarł do Francji do odradzającego się polskiego lotnictwa. Walczył razem z kolegami w obronie sojuszniczych zakładów przemysłowych. Wtedy odniósł drugie zwycięstwo. Pozbawił hitlerowską Luftwaffe He - 111.

Gdy skapitulowała Francja ewakuował się do Wielkiej Brytanii. Podobnie jak inni ewakuowani lotnicy z Kontynentu przeszedł szkolenie w lotach na samolotach RAF. 2 sierpnia 1940 r. otrzymał przydział do właśnie sformowanego polskiego dywizjonu myśliwskiego. Był pilotem 303 "Kościszewskiego". Z nim wszedł do powietrznej Bitwy o Wielką Brytanię.

7 września 1940 r. celną serią rozprawił się z jednym Do - 215 a drugą podobną maszynę uszkodził. 11 września 1940 r. odniósł prawdopodobne zestrzelenie Do - 215 i Me - 109. Startując drugi raz tego samego dnia lotu bojowego w czasie tego został ranny w czasie walki powietrznej z Me - 109. Nie były poważne obrażenia. Mógł latać dalej bojowo. 20 kwietnia 1941 r. zestrzelił Me - 109. Taki sam sukces nad tym samym typem myśliwca odniósł 22 czerwca. Był to dzień podwójnego zwycięstwa. Uszkodził bowiem drugiego Me - 109. To jego seria potraktowała w podobny sposób nieprzyjaciela za sterami Me - 109 w dniu 11 lipca. 21 listopada objął dowodzenie Eskadrą "B" "Kościszewców".

Dobra passa go opuściła 13 marca 1942 r. Tego dnia poleciał nad Francję. W czasie walki został ranny i zestrzelony. Doznał złamania nogi. W takim stanie dostał się do niewoli. Od lipca 1942 r. do stycznia 1945 r. przebywał w obozie jenieckim. Próbował z tego uciec. Ucieczka od Niemców się nie udała. Schwytyany trafił za obozowe druty. Za nimi doczekał wyzwolenia. Nie od razu zdecydował się na powrót do Polski. W kwietniu 1945 r. meldował się raz jeszcze w Wielkiej Brytanii. Rzecz jasna znalazł dla siebie miejsce między lotnikami. Od 1 lutego do 9 grudnia 1946 r. pozostawał dowódcą 303 Dywizjonu Myśliwskiego.

Do nowej wyzwolonej Polski wrócił w czerwcu 1947 r. Do odrodzonego -

odbudowanego lotnictwa w Polsce Ludowej stawił się w listopadzie 1956 r. Po przeszkoleniu się na odrzutowcach pełnił kolejno funkcje Inspektora Służby Sztabów i Inspektora Techniki Pilotażu w dowództwie WLOP, szefa Wydziału Programowania Zarządu Szkolenia Lotniczego Inspektoratu Lotnictwa oraz szefa Wydziału Współpracy z Lotnictwem Cywilnym i Szkolenia Rezerw Szefostwa Szkół. Trzy lata (1969-1972) pełnił funkcję attaché wojskowego w Londynie. W 1974 r. przeszedł na emeryturę. Zamieszkał w stolicy. Dał się poznać jako działacz społeczny, Zmarł 17 kwietnia 1990 r. w Warszawie.

Opracowanie: Konrad RYDOŁOWSKI